

Nieuwsbrief Rolstoelwandeling.nl en Rolroute.nl

Veertiende editie – winter 2026

Onze veertiende nieuwsbrief!

De afgelopen periode zat het weer regelmatig tegen. Regen, mist én sneeuw maakten het testen van routes soms een uitdaging. In deze nieuwsbrief vertellen we hoe we een route die is ondergesneeuwd toch goed kunnen (her)beoordelen. Want ondanks dat het pad niet altijd even goed zichtbaar is, doen we ons best om alle routes wel op dezelfde manier te beoordelen.

De kortste route op onze website is 420 meter en de langste route is 7,1 kilometer. Maar wanneer is een route nou 'lang genoeg' om voor ons een 'route' te zijn? Dat hangt van meerdere factoren af, zoals de omgeving, maar ook wat we kunnen vinden over de route bij de beherende organisatie.

In Raerd ligt zo'n route. Een korte route waarvan iemand zich af zou kunnen vragen of het wel een 'route' is en niet eerder een eenvoudig 'ommetje'. We leggen uit waarom we deze route wél geplaatst hebben.

Zoals gewoonlijk plaatsen we in deze nieuwsbrief alle berichten die we op social media geplaatst hebben: een foto, wat achtergrondinformatie en de link naar de route. Zo kunnen mensen die niet op de social media zitten ook alle berichten lezen! Tot zover onze introductie: veel leesplezier met deze nieuwsbrief!

Terugblik en vooruitblik

Vol goede moed zijn we aan 2026 gestart en de zoektocht naar rolstoeltoegankelijke routes gaat onverminderd door. We hebben in de afgelopen maanden onder andere een bijzondere locatie bezocht waar de geschiedenis voelbaar is. Tijdens ons bezoek waren de weersomstandigheden dusdanig dat de foto's de locatie geen recht deden, binnenkort gaan we hier nogmaals heen om goede foto's te maken.

De afgelopen maanden zijn we vooral in het midden van het land bij routes geweest. Op drie locaties na liggen de plekken die we bezocht hebben in de afgelopen drie maanden allemaal in de provincie Utrecht.	Routes online:	150 (8)
	Waarvan musea:	13 (0)
	Kilometers route:	357 (23)
	Routes herbeoordeeld:	30 (2)

Om te bepalen welke routes we opnieuw willen gaan lopen, kijken we over het algemeen naar de oudste routes die we hebben staan. Een aantal van die oudste routes liggen in de provincie Limburg, dus een bezoekje aan die provincie staat ook op de planning.

Routes (her)beoordelen in de mist, regen, sneeuw of wanneer er veel blad ligt

Met Rolstoelwandeling.nl plaatsen we iedere week een route online, behalve wanneer we een nieuwsbrief of eindejaarsbericht plaatsen. Om iedere week een route online te kunnen plaatsen testen we de routes in allerlei omstandigheden. De afgelopen tijd maakten we bijvoorbeeld een herbeoordeling van de route bij kasteel Groeneveld in Baarn; in de sneeuw. Op deze locatie hebben we tussendoor gezien dat de halfverharding van het pad nog steeds in goede staat was, maar hadden we geen tijd om de gehele route opnieuw te testen. Toen we een moment vonden om de route wél te testen had het fors gesneeuwd en was het pad haast niet te zien. Het leverde mooie foto's op; maar ook een uitdaging: hoe beoordeel je een route die onder de sneeuw is verdwenen?

Al eerder hebben we routes gelopen die onder de bladeren waren verdwenen. Ook dan is het beoordelen van een route een uitdaging. Wanneer het pad door blad of sneeuw niet goed zichtbaar is maken we op verschillende plekken ruimte in het blad of de sneeuw. Bij Kasteel Groeneveld hebben we hier ook foto's van gemaakt en we vinden het leuk om dit in deze nieuwsbrief te benoemen.

Omdat we op deze route goed bekend zijn konden we op grote delen van de route goed merken dat er onder de sneeuw een stevige halfverharding lag. Bij verschillende bankjes hebben we de sneeuw aan de kant geschoven om te kunnen bekijken of er halfverharding bij het bankje aanwezig was. Ook bij de overgangen van de paden naar de bruggetjes hebben we wat sneeuw aan de kant geschoven om te kijken of er veel verschil was tussen het pad en het brugdek. Om dit te beoordelen hoeft echt niet de hele brug sneeuwvrij; een klein stukje van de rand geeft vaak al een beeld; bij twijfel: meer vrijmaken. Ook de markering van de route was ondanks de sneeuw goed te zien en te beoordelen. Hoewel we deze route niet opnieuw getest hebben met een rolstoel hebben we wel gemerkt dat de route nog goed genoeg is om online te blijven staan.

Ook in de mist heb je soms een andere routebeleving dan wanneer de zon schijnt. Op de route die we in Raerd hebben getest was het erg mistig. Hoewel het gebied het enige bos is in de omgeving, was er van een wijds uitzicht op onze testdag helaas geen sprake. Het geeft de foto's een andere sfeer, die misschien niet enorm fotogeniek is, maar wel een realistisch beeld geeft van de route op een minder mooie dag.

Met regen is een route testen niet onze grootste hobby; alhoewel: Naast de website is regen wel een enorm leuk vakgebied waar Sebastiaan zich dagelijks mee bezig mag houden op zijn werk. Toch geeft ook een flinke regenbui vaak goede inzichten in de lastige plekken in een route. Sommige halfverharding kan enorm opspatten waardoor we wel eens onder de lichtgele moddervlekken zijn thuisgekomen. Op andere paden loopt misschien een stroompje water over een geasfalteerd pad, maar is de route ook in de regen goed te volgen. Toch beoordelen we zo veel mogelijk op dezelfde manier. Wanneer we een route op een warme, droge zomerdag testen kijken we toch ook of er plekken zijn waar water voor een uitdaging kan zorgen en andersom kan een pad dat net iets vochtig is soms iets steviger zijn dan wanneer de zon het pad wat mul heeft gemaakt. De meeste routes op de site volgen halfverharding of zijn volledig verhard en vaak bij regen ook redelijk te volgen; bij andere routes laten we bijvoorbeeld de opmerking "ook te doen bij regen" weg van de routepagina. Op deze manier proberen we in verschillende weersomstandigheden toch een gelijkwaardig beeld van de routes op de website te geven.

Overwegingen bij het opnemen van een route

Af en toe komen we een route tegen waarbij we twijfelen. Zullen we de route wel of niet op de website plaatsen? Zeker als een route erg kort is twijfelen we wel eens. Staat de route bekend als toegankelijk én vinden we de route toegankelijk? Dan zullen we sneller kiezen om een route op onze website te plaatsen, ook als de route relatief kort is. Op deze manier kunnen we duidelijk maken welk deel van een route toegankelijk is en of de route interessante elementen bevat.

In de categorie korte routes is een van onze kortste routes een heen-en-weer naar een uitkijkpunt over de Blauwe Kamer bij Wageningen. Met 420 meter is dit niet een route voor mensen die graag een wat langere afstand afleggen. We hebben de route wel opgenomen op de site omdat de toegankelijkheid verrassend goed is én omdat het uitkijkpunt een fantastisch uitzicht over de omgeving biedt.

Soms zijn er ook routes in een gebied waar ooit officiële rolstoelpaden waren. Wanneer we bij het testen van deze paden merken dat de route niet meer toegankelijk genoeg is proberen we soms om een alternatief te vinden in de omgeving. Een toegankelijk alternatief dat wél de omgeving laat zien vinden we dan prettiger dan het weglaten van een interessant gebied, ook als onze route afwijkt van een "officieel" rolstoelpad.

Wanneer een route alleen fietspaden volgt kiezen we er voor om de route niet op onze website te plaatsen. Als gevolg hiervan hebben we geen routes online die langer zijn dan 7,1 kilometer. Hier is ook vaak het verschil tussen een rolstoelgebruiker en iemand met een scootmobiel merkbaar. Met een scootmobiel kom je redelijk gemakkelijk mee in het fietsverkeer, vaak rijden ze 15 tot 20 kilometer per uur en het is voor veel mensen gemakkelijker om hiermee fietspaden te volgen dan wanneer je met een handaangedreven rolstoel op pad bent. Ook elektrische rolstoelen rijden vaak niet harder dan 10 kilometer per uur (vaak maximaal 6km/u) waardoor het snelheidsverschil met een fietser groter is dan met een scootmobiel. Met

Rolstoelwandeling.nl richten we ons echt op rolstoelgebruikers. Het maakt dat de routes soms wat korter zijn, maar deze routes zijn wel zo toegankelijk mogelijk.

Park Jongemastate in Raerd

Afgelopen maand waren we in Friesland om een route te testen in Raerd. De beheerorganisatie gaf aan dat het schelpenpad rond de slotgracht goed begaanbaar is met een rolstoel. Voor ons aanleiding om de locatie te testen en de omgeving te bekijken. Met een lengte van slechts 700 meter is dit zeker niet onze langste route. Het grijze, mistige en koude weer was ook een tegenvaller. Toen we vanuit Utrecht vertrokken hadden we nog zon, halverwege Flevoland kwam de mist op en in Friesland was het bij momenten zelfs dichte mist. Toch waren we benieuwd en ook met mist is een route vaak nog prima te beoordelen, al worden de foto's wat minder leuk.

De route zelf begon met een helling vanaf het parkeerterrein, om de weg over te steken. Daarna via een bruggetje naar het schelpenpad langs het water richting de middeleeuwse poort. Helaas bleek de poort niet geschikt om met een rolstoel door te gaan; maar het schelpenpad rond de slotgracht bleek inderdaad aanwezig en rolstoeltoegankelijk. Wat de overweging lastig maakte was het verhaal bij de route: plaatsen we een route van 700 meter, waarbij je alleen rond de slotgracht kunt en waarbij je het interessante deel van het gebied niet in kunt komen?

Na overleg werd het antwoord: we plaatsen de route wél. De route is toegankelijk en ook van buiten de slotgracht is nog wel wat te zien van het deel binnen de slotgracht. De beheerorganisatie geeft aan dat het gebied toegankelijk is en ook kunnen we op deze manier verduidelijken welk deel van het gebied toegankelijk is. De oude poort is vanaf de route goed te zien en ook over de binnentuin was wat te vertellen, waardoor de route toch wat interessanter werd dan een kaal blokje om tussen de bomen door.

En toen was daar het verhaal van Kleis Piers van der Zee, de toezichthouder van Park Jongemastate én rolstoelgebruiker!

We vonden in een lokale krant een uitgebreid artikel over het gebied, mét historische foto's. Zo kwamen we erachter dat dit gebied niet alleen een van de oudste gebieden is die in het beheer zijn van It Fryske Gea, maar dat dit gebied misschien wel het oudste rolstoeltoegankelijke park van Nederland is. Hoewel we nog niet alle bronnen hebben onderzocht hebben we nog geen oudere vermeldingen gevonden van regelmatig rolstoelgebruik in parken. Hoewel het deel binnen de slotgracht tegenwoordig niet meer toegankelijk is vanwege de poort, ligt er nog steeds een toegankelijk pad rond het gebied. Park Jongemastate zou zomaar het oudst gedocumenteerde rolstoeltoegankelijke park van Nederland kunnen zijn!

Tot slot

Bedankt voor jullie steun bij ons initiatief! We hopen eind april 2026 de volgende nieuwsbrief te versturen.

Groetjes, Sebastiaan en Marlous

Terugblik op de social media

Ook deze keer weer als allerlaatste stuk van de nieuwsbrief een overzicht van onze berichten op social media. Deze routes hebben we in de afgelopen drie maanden gelopen en online geplaatst.

Zaterdag 24 januari 2026

In Friesland is tussen Sneek en Leeuwarden een ommetje rond de slotgracht van Park Jongemastate in Raerd te vinden. Dit eenvoudige ommetje gaat via een halfverhard pad van gebroken schelpen rond de plek waar al in 1461 het Jongema Huys stond. Later werd een verdedigbare woontoren gebouwd, een zogenaamde stins.

De laatste bewoner was burgemeester Hobbe Baerd van Slooten, na zijn vertrek werd de stins in 1912 afgebroken. Het park werd geschonken aan de Kerkvoogdij van de Hervormde Gemeente van Rauwerd, om zo gebruikt te worden als een wandelpark voor de bevolking. In 1931 kreeg It Fryske Gea het park in erfpacht en later in eigendom. Daardoor is Park Jongemastate één van de oudste gebieden van It Fryske Gea.

Ook bijzonder om te vermelden: net voordat je bij de slotgracht komt zie je links een oude dienstwoning staan die rond 1840 werd gebouwd. Hier woonden de tuinman en de koetsier, allebei in hun eigen helft van het huis. Toen in 1931 It Fryske Gea het park in erfpacht kreeg moest er ook in het onderhoud van het park worden voorzien. Vanaf 1932 woonde parkopzichter Kleis Piers van der Zee met zijn vrouw in de rechter helft van de dienstwoning. De parkopzichter opende 's morgens de poort en sloot deze 's avonds weer af. Ook moesten bezoekers in die tijd een dubbeltje betalen om van het park te mogen genieten.

Bijzonder aan Kleis Piers van der Zee was dat hij bekend stond als de man met het houten been. Kleis had in april 1932 een ongeluk gehad met paard en wagen, waardoor zijn been moest worden geamputeerd. Kleis maakte vanwege het houten been gebruik van een soort rolstoel, met één wiel voor en twee wielen achter. Als toezichthouder wist hij zich met de rolstoel goed te redden in het park. Op foto's uit die tijd is te zien dat de poort geheel open stond, waardoor hij met zijn rolstoel ook binnen de slotgracht goed kon bewegen. De deur die tegenwoordig in het poortgebouw zit heeft helaas een hoge "kozijndrempel", waardoor het terrein binnen de slotgracht niet meer rolstoeltoegankelijk is.

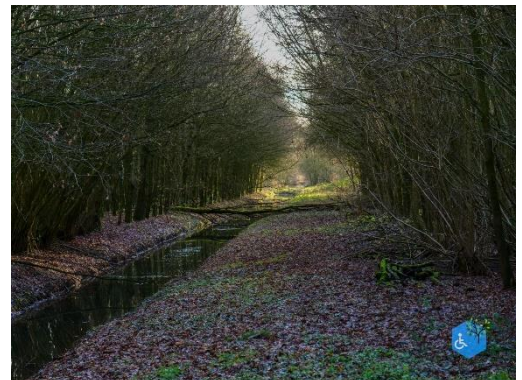
Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/raerd-rondje-om-park-jongemastate/>

Zaterdag 17 januari 2026

We hebben diverse redenen voor het opnieuw bezoeken van een route. De meest simpele is omdat we gewoon willen weten hoe de route erbij ligt. Soms krijgen we een bericht dat een route aangepast is en daardoor bijvoorbeeld opeens niet meer te volgen is. Maar het kan ook zijn dat er een nieuwe toevoeging aan een gebied is. Dit laatste is het geval bij Nieuw Wulven bij Houten. Bij ons eerste bezoek was het parkeerterrein nog in aanbouw en we hebben nu een tijd na de opening ervan het gebied opnieuw bezocht. Dit heeft een extra routeoptie opgeleverd en een nieuw startpunt. Ook hebben we onze route Avontuurlijk Nieuw Wulven kunnen aanpassen om de brug zonder leuning of rand te vermijden.

Het bosgebied Nieuw Wulven is tussen 2000 en 2007 aangelegd om een recreatiegebied te vormen op de plek waar tot dat moment vooral weilanden te vinden waren. Dit gebied was al in de Romeinse tijd in gebruik als

landbouwgrond. Toen in rond 1966 Houten werd aangewezen als groeikern begon het inwoneraantal op te lopen en ontstond de wens voor meer recreatiemogelijkheden.

Nadat in het jaar 2000 was begonnen met de aanleg van dit gebied werden de weilanden steeds meer omgevormd tot een bos. In 2016 begon Staatsbosbeheer aan een project om het gebied een nieuwe impuls te geven. Het gebied ligt zo dicht tegen de Utrechtse Heuvelrug aan dat kwelwater van de Heuvelrug hier naar boven komt en de bodem erg drassig maakt. Vroeger hielden sloten en greppels de landbouwgrond droog, maar in een bos is dat water belangrijk voor de bomen en planten. Op het meest westelijke deel van de route is duidelijk te zien hoe nat de grond hier is.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/houten-nieuw-wulven/>

Zaterdag 10 januari 2026

Opnieuw getest in januari 2026! Nadat we in juli 2022 voor het eerst een route liepen op dit landgoed zijn we nu terug geweest om de twee routes op dit landgoed opnieuw te bekijken.

Met de winterse omstandigheden leverde het mooie foto's op, wel hebben we op verschillende plekken de sneeuw aan de kant geschoven om te kunnen bekijken of bijvoorbeeld de bruggetjes nog goed aansluiten op het pad.

Oorspronkelijk hadden we twee routepagina's op de website staan: de Themaroute Groeneveld en de Wandelroute Engelse Park. Vanwege de overlap tussen beide routes hebben we besloten om de pagina's samen te voegen.

De wandelroutes starten vanaf de parkeerplaats bij Kasteel Groeneveld. Hier zijn twee halfverharde gehandicaptenparkeerplaatsen beschikbaar. Vanaf het kasteel slingert een halfverhard pad over het landgoed. De beide routes geven een mooi beeld van de lange vijverpartij en de slingerende paden die passen binnen de Engelse landschapsstijl, waarin het landgoed is aangelegd. Langs de routes staan verschillende bankjes.

Op de langste route is een stevige helling te vinden: hier gaat de route over de Wijnberg heen. Deze route is eenvoudig in te korten om de helling te vermijden. De meeste bruggetjes sluiten nog redelijk goed aan op het pad. Hier en daar is er een rand tussen het brugdek en het pad, een begeleider kan dan prettig zijn.

Kasteel Groeneveld is rond 1710 gebouwd als buitenplaats en zomerhuis van rijke stedelingen. Het park werd oorspronkelijk aangelegd in de Hollandse Barokke stijl een variant van de Franse stijl, maar dit is later omgevormd naar de Engelse landschapsstijl die toen in de mode was.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/baarn-landgoed-groeneveld/>

Zaterdag 3 januari 2026

Iets ten oosten van de Veluwe is bij Vaassen kasteel Cannenburch te vinden. Rond het kasteel is een mooi kasteelpark dat goed toegankelijk is. We hebben twee routes opgenomen. De lange route komt langs zo veel mogelijk bijzondere locaties. De kortere route komt ook langs een aantal bijzondere plekken. Wil je een langer ommetje of juist een kleiner rondje maken: de paden in het kasteelpark zijn halfverhard en daardoor goed toegankelijk.

Naast de ingang van het kasteelpark is de landwinkel van Geldersch Landschap & Kasteelen te vinden. In het koetshuis tegenover de landwinkel is restaurant 't Koetshuis te vinden. Hier kun je terecht voor een kop koffie of thee en een lunch. Bij het restaurant is een toegankelijk toilet aanwezig.

De eerste vermelding van een kasteel op deze plek stamt uit het jaar 1365, maar in 1543 komt het kasteel in handen van de beroemdste bewoner: Maarten van Rossum. Maarten van Rossum was rijk geworden door zijn rooftochten in Holland en Brabant, als veldmaarschalk van hertog Karel van Gelre. Hij liet het Huis Den Cannenburgh bouwen in de stijl van de Hollandse Renaissance. Het kasteel is niet rolstoeltoegankelijk omdat het al ruim 450 jaar oud is. Rond het kasteel ligt een kasteelpark met bossen en vijvers dat zeer goed toegankelijk is dankzij de halfverharde paden.

In het kasteelpark is veel te zien dat te maken heeft met de geschiedenis van het kasteel. Veel waterpartijen en het bos maken de wandeling zeker de moeite waard.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandelings.nl/vaassen-kasteelpark-cannenburgh/>

Zaterdag 27 december 2025

2025 is bijna ten einde, een mooi moment om ook voor Rolstoelwandelings.nl dit jaar af te sluiten. We hebben wat feitjes van het afgelopen jaar op een rij gezet. Zo bezochten we dit jaar bijvoorbeeld tien verschillende landgoederen.

We hebben voor ons jaaroverzicht een filmpje gemaakt, waarin alle feature-foto's voorbij komen van de routes die we dit jaar online hebben gezet, maar ook wat cijfers achter de routes. Zoals het aantal kilometers wat we in de auto hebben afgelegd om de routes in kaart te brengen.

De feitjes in het kort:

Aantal verschillende landgoederen: 10

Locaties beoordeeld: 56

Geplaatste locaties: 47

Totale lengte nieuwe routes: 67 kilometer

Totale lengte opnieuw beoordeelde routes: 61 kilometer

Kilometers in de auto: 5465 kilometer

Aantal verwerkte foto's: 1586

Volgend jaar gaan we vol goede moed verder met routes zoeken en testen. Natuurlijk gaan we ook weer routes opnieuw beoordelen om te bekijken in hoeverre deze nog steeds op de website kunnen blijven staan.

Voor nu wensen we iedereen een gezond en gelukkig 2026 met veel wandelplezier!

<https://youtu.be/d8DEWASZp80>

Zaterdag 20 december 2025

Vlakbij Hoogeveen is het Familiepad Ruinen te vinden. Dit volledig verharde pad neemt je mee door de bossen én langs de natte heide bij het Bovenveen.

De route start bij parkeerplaats Echtenerzand. Hier zijn 4 gehandicaptenparkeerplaatsen aanwezig. De route volgt vanaf de parkeerplaats een betonpad. Hoewel er geen markering is, is de route goed te volgen. Wij kozen ervoor om op de splitsing rechtsaf te gaan; de route kan natuurlijk ook tegengesteld worden gevolgd. Langs de route staan meerdere bankjes en toegankelijke picknicktafels. Na ongeveer 1 kilometer is er ook een overdekte

schuilhut. Op enkele stukken gaat het pad iets omhoog of omlaag, maar de hellingen zijn redelijk vlak. Het is een afwisselende route die ook bij regen prima te volgen is.

Het bosgebied rond de wandelroute is in de jaren 30 van de vorige eeuw aangelegd. Tot dat moment was deze omgeving een ruig gebied met veen en uitgestrekte heidevelden. Voor de mijnbouw in Limburg was echter veel hout nodig en daarom werden er op verschillende plekken grote naaldbossen aangelegd. Naaldbomen groeien namelijk snel en zijn recht, het hout van naaldbomen was daardoor goed te gebruiken om de planken en balken van te maken waarmee de mijngangen werden gestut. Bij boswachterij Ruinen werd ongeveer 1200 hectare bos aangelegd, met veel sparrenbomen en dennenbomen. Een klein stuk bij het Echtenerzand werd niet beplant. Het Bovenveen is een van de oorspronkelijke veenplassen met heide eromheen. Op het stuk van de route bij het Bovenveen is daardoor goed te zien hoe het gebied er ruim 100 jaar geleden uit moet hebben gezien.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/echten-familiepad-ruinen/>

Zaterdag 13 december 2025

Deze route is onze derde route binnen dit bijzondere gebied aan de oostzijde van Utrecht. De route neemt je mee vanaf landgoed Rhijnauwen via landgoed Oud Amelisweerd naar landgoed Nieuw Amelisweerd. Onderweg kom je langs enkele bijzondere locaties waar de geschiedenis van het gebied nog steeds te zien is.

Wij begonnen de route bij Theehuis Rhijnauwen. Vanaf het theehuis kom je langs Kasteel Rhijnauwen en het koetshuis. Het landhuis zoals dat tegenwoordig te zien is, is in de 18e eeuw gebouwd in de stijl van het Hollands classicisme. Toch was hier al veel langer een kasteel. In het jaar 1212 wordt Rhijnauwen voor het

eerst genoemd als kasteel. Sinds 1933 is het kasteel in gebruik als jeugdherberg. De jeugdherberg in kasteel Rhijnauwen is de oudste nog bestaande jeugdherberg van Nederland.

Verderop kom je Landhuis Oud Amelisweerd tegen. De geschiedenis van dit landgoed gaat terug tot het jaar 1227. Ridder Amelis kreeg een landbouwgebied te leen. Vroeger noemde men zo'n landbouwgebied een waard of een weerd. Zo ontstond Amelis Weerd en de naam Amelisweerd. In de 14e eeuw werd Amelisweerd opgedeeld in twee stukken. Oud Amelisweerd en Nieuw Amelisweerd.

Oud Amelisweerd werd in 1537 een ridderhofstad. Rond het jaar 1770 werd het landgoed uitgebreid en werden ook de bossen en zichtlaan aangelegd. Er kwam een brug over de Kromme Rijn en ook het Engelse Werk, waar de route verderop langskomt werd in rond deze periode aangelegd.

Vanaf de vijfsprong bij Landhuis Oud Amelisweerd volg je de Domlaan richting Nieuw Amelisweerd. Vroeger zag je vanaf deze laan in de verte de Utrechtse Domtoren staan. Nieuw Amelisweerd werd in 1538 net als Oud Amelisweerd een ridderhofstad. Na 1684 werd een nieuw huis gebouwd op het landgoed en in 1860 kreeg het landhuis het uiterlijk dat het vandaag nog steeds heeft.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/bunnik-landgoederenroute/>

Zaterdag 6 december 2025

Deze route neemt je mee over het Jaagpad langs de Kromme Rijn, tussen Utrecht en Bunnik. Een bijzonder gebied dat niet was ontstaan als men 15 kilometer verderop - in Wijk bij Duurstede - geen stadsgracht had aangelegd!

Een woord vooraf: Op deze route kom je meerdere bruggen tegen. Enkele van deze bruggen zijn slechts één meter breed. De bruggen hebben maar aan één zijde een brugleuning, de andere zijde heeft geen opstaande rand. De meeste van deze bruggen hebben een stevige helling voor en voorbij de brug en hier en daar is een opstaande rand tussen pad en brugdek. Verder zijn er enkele klaphekken en fietssluisen. Het is daarom noodzakelijk een begeleider mee te nemen wanneer je deze route wilt volgen!

De Kromme Rijn loopt vanaf de Nederrijn bij Wijk bij Duurstede naar Utrecht. Zo'n 2000 jaar geleden was de Kromme Rijn onderdeel van de noordgrens van het Romeinse Rijk in Nederland. In het jaar 1122 heeft bisschop Godebald de Kromme Rijn laten afdammen, om het achterliggende land om te kunnen vormen tot landbouwgrond. Hierdoor is de Kromme Rijn uiteindelijk droog komen te staan. In de 14de eeuw kreeg Wijk bij Duurstede haar stadsrechten en werd er begonnen met de aanleg van de stadsmuur en grachten. De aanleg van de grachten heeft ertoe geleid dat de Kromme Rijn weer vol kon stromen.

In de tweede helft van de 19de eeuw is de Kromme Rijn verruimd, oftewel breder en dieper gemaakt. Via een inundatiekanaal en inundatiesluis werd de Kromme Rijn ook weer direct op de Nederrijn aangesloten. Deze aanpassingen zijn gedaan voor de Nieuwe Hollandse Waterlinie, waar de Kromme Rijn een onderdeel van is. Een ander onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie is Fort bij Rijnauwen, waar deze route langs komt. Fort bij Rijnauwen is het grootste fort van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Na de Tweede Wereldoorlog werd het fort afgesloten en kreeg de natuur vrij spel. Hierdoor is het fort een veilige haven geworden voor vele dier- en plantensoorten.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/bunnik-jaagpadroute/>

Zaterdag 29 november 2025

Aan de oostkant van Utrecht ligt een bijzonder natuurgebied: Amelisweerd. Hier vormen drie landgoederen (Nieuw Amelisweerd, Oud Amelisweerd en Rhijnauwen) een groene zone naast de provinciehoofdstad. Deze route van IVN Natuureducatie neemt je mee over de lanen en paden van landgoed Oud Amelisweerd. In de routegids op de website van IVN staat heel veel informatie over de bijzondere bomen die langs deze route te vinden zijn.

De route begint bij parkeerplaats Oud Amelisweerd, hier zijn twee brede gehandicaptenparkeerplaatsen te vinden. Vanaf het parkeerterrein volg je de brede laan richting landhuis Oud Amelisweerd. Via een brede brug steek je de Kromme Rijn over en kom je op de vijfsporang. Vanaf hier is de bomenwandeling goed te volgen aan de hand van het routeboek van IVN Natuureducatie. Normaal gesproken plaatsen wij zelf bijzonderheden over een route op onze website; maar waar het om de bijzondere bomen gaat is het volgen van het routeboek een aanrader. Wel hebben we een kleine opmerking: daar waar de bomenwandeling in het routeboek een uitstapje maakt richting De Uithof, kozen wij ervoor dit stukje weg te laten vanwege de staat van het pad. Ook is de oudste boom van Utrecht helaas niet meer te zien vanuit een rolstoel omdat het pad te ver van de boom af ligt. We hebben onze route daarom iets ingekort.

De route volgt halfverharde paden. Een groot gedeelte van de paden is een echt voetpad (geen fietsers toegestaan). Op het deel dichtbij de Uithof (universiteitscampus) volg je een stuk een halfverhard fietspad en

volg je 150 meter een dijkweg. De korte route op deze pagina blijft wel op de voetpaden, maar komt niet langs alle bijzondere bomen.

Op enkele plaatsen zijn gebroken stenen gebruikt als halfverharding, hier is het pad erg hobbelig. De route komt over verschillende bruggen en gaat door verschillende klaphekken. Sommige bruggen hebben een rand van meer dan 2cm of zijn redelijk steil. Wanneer je de aangegeven looprichting volgt (op de kaart tegen de klok in) zijn de meeste randen afgaand en hobbel je erover naar beneden. We adviseren wél een begeleider mee te nemen.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/bunnik-bomenwandeling-amelisweerd/>

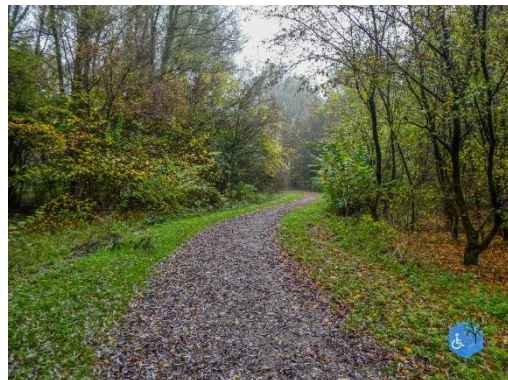
Zaterdag 22 november 2025

Ten noorden van Utrecht ligt het Gagelbos. Het Gagelbos is onderdeel van het Noorderpark, een natuurgebied ten noorden van Utrecht. Hoewel de eerste plannen voor het aanleggen van het Noorderpark al in de jaren 70 gemaakt werden, duurde het tot 1995 voordat kon worden begonnen met het uitvoeren van het goedgekeurde plan. In 2012 werd het gebied opengesteld en sindsdien vormt het een groene zone aan de rand van Utrecht.

De route die we hebben getest is een door ons aangepaste versie van de Kinderroute Gageltocht van Staatsbosbeheer. De route volgt halfverharde paden en gaat door een speelbos. Voor kinderen met een beperking zijn de speeltoestellen helaas niet toegankelijk; wel zijn er een rolstoeltoegankelijke picknicktafel en een mandschommel langs de route te vinden.

Zowel aan het begin van de route als op het verste punt kom je een oude bunker tegen. Het gebied maakt deel uit van de Nieuwe Hollandse Waterlinie en was vroeger een belangrijk onderdeel van de verdediging van Nederland. Een combinatie van forten en bunkers moest het een eventuele vijand lastig maken om door het gebied heen te komen. Ook kon het gebied onder water worden gezet, waardoor vrachtwagens en tanks vast zouden komen te zitten in modder en water. Fort De Gagel, dat je vanaf het parkeerterrein iets verderop ziet liggen is gebouwd tussen 1819 en 1821.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/utrecht-ommetje-gagelbos/>

Zaterdag 15 november 2025

In de Utrechtse wijk Overvecht zijn Stadsboerderij Gagelsteede en Speeltuin Gagelsteede te vinden. We hebben de stadsboerderij en speeltuin bezocht en zijn blij dat de rolstoeltoegankelijkheid hier prima in orde is!

Stadsboerderij Gagelsteede ligt midden in Park de Gagel. Het park is aangelegd in de jaren 70, toen de wijk Overvecht werd aangelegd. Opvallend aan de Utrechtse parken uit de jaren 70 is de open structuur met uitlopers die wijken in. Oudere parken waren vaak omringd door dure panden, waardoor de gewone burger geen uitzicht had op het park. Na de Tweede Wereldoorlog veranderde de manier waarop naar recreatie en ontspanning werd gekeken. Ook de 'gewone man' moest toegang hebben tot een park en parken moesten meer in verbinding komen te staan met de wijk eromheen. Zo ontstonden parken die als het ware door een wijk heen lopen. Parken waar iedereen even een stukje kon wandelen, maar waar ook veel speeltuinen werden aangelegd. In Overvecht werden bij de aanleg van Park de Gagel ook

spetterbadjes aangelegd die kenmerkend zijn voor de wijk. Stadsboerderij Gagelsteede is ook in de begintijd van de wijk Overvecht aangelegd, waarschijnlijk rond 1973.

Veel dieren lieten zich aaien tijdens ons bezoek. Het was regenachtig en daardoor ook vrij rustig. Een pony, een paar koeien, schapen, geiten, cavia's, konijnen, ratten en veel verschillende vogels zijn te bewonderen. Ook een boerderijkat mag natuurlijk niet ontbreken, deze komt graag naar je toe om even aangehaald te worden. Na het aaien van de dieren kun je natuurlijk je handen even wassen; zowel buiten als binnen is een wasbak te vinden. De wasbak binnen is net wat gemakkelijker te bedienen vanuit een rolstoel.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/utrecht-stadsboerderij-gagelsteede/>

Zaterdag 8 november 2025

Voor deze route maken we een klein uitstapje naar het buitenland. Hemelsbreed is het nog geen twee kilometer van de grens naar het startpunt van deze route. Net over de grens bij Cadzand is in België het Zwin Natuur Park te vinden. Een bijzonder natuurgebied dat een internationale luchthaven voor vogels is! Het Zwin Natuur Park is onderdeel van het grotere gebied Het Zwin, dit gebied is 770 hectare groot en ligt deels in Nederland en deels in België. In 1952 werd het gebied door graaf Léon Lippens uitgeroepen tot het eerste Belgische natuurreservaat. Tegenwoordig is het gebied Europees beschermd.

In het educatieve centrum van het Zwin is een interactieve tentoonstelling. Deze is zo ingericht dat ook vanuit een rolstoel vrijwel alle interactieve elementen te bedienen zijn. Ook langs de route valt dit op: de informatieschermen in het hele park zijn goed te bedienen en op een prettige hoogte gemaakt. Vanuit het hoofdgebouw volg je het halfverharde pad. Dit pad slingert over door het bos en komt langs alle "hutten". In de hutten maak je kennis met de natuur en met de vogels die in het gebied te vinden zijn.

Bij de eerste hut kun je dankzij het spiegelglas de vogels op de voerplek goed bekijken zonder dat de vogels schrikken van je beweging. In het Zwin wordt ook veel wetenschappelijk onderzoek gedaan naar vogels. Bij de vogelkijkhut zou je bijvoorbeeld mezen kunnen zien met verschillende kleuren ringen aan de pootjes. Elke geringde vogel heeft een ring met daarop een uniek nummer én één of meerdere gekleurde ringen. Met deze gekleurde ringen is het mogelijk om de individuele mezen te kunnen herkennen. Zo kan gemakkelijk worden bekeken hoe ver de mezen vliegen wanneer ze bijvoorbeeld eten gaan zoeken.

Nieuwsgierig? Hier is onze pagina over de wandelroute: <https://rolstoelwandeling.nl/knokke-heist-zwin-natuur-park/>
